

Eindtijdbode

Jezus Christus en Dien gekruisigd

www.eindtijdbode.nl

De schepping van de mens in Tabernakellicht

Gedigitaliseerde Bijbelstudie,
(zo goed als) in **originele tekst.**

Wanneer wij spreken

over “de mens”, is **ook u** daarbij betrokken; ik ook en ieder ander, al is hij/zij hier niet aanwezig. Wij willen nu dit onderwerp samen met u bekijken, vóórdát wij komen tot een ander thema, waarop evenzogoed alle licht dient te vallen; vooral in deze laatste dagen, omdat wij de meest eigenaardige dingen (zullen) meemaken. Dingen, die men op allerlei mogelijke manieren tracht te rechtvaardigen met het Woord van God. Denkt er om, als wij nu hierover spreken, zullen wij u ook alles zeggen. Wij zullen niets terughouden van al de raad Gods, die de Heilige Geest ons ten aanzien van dit zo belangrijk onderwerp heeft willen mededelen. Wat hier u geboden wordt, zult u derhalve in géén enkel theologisch boekwerk of geschrift kunnen vinden. Het is alles genade, en wij willen u deelhebber van dit alles maken, opdat Hij **ook u** verder zal leiden en dieper zal kunnen brengen in al die dingen, die God in Zijn raadsplan bedoelt. En, dat wat wij u willen vertellen is in de allereerste plaats bedoel en bestemd voor het volk van God, en niet voor de ongelovigen.

Met dit onderwerp

kunt u ongelovigen niet bereiken, omdat zij hun leven niet gebouwd hebben op DE Rots Jezus Christus. Licht kan nooit gemeenschap hebben met duisternis. Dat is onmogelijk! Daar is altijd een scheiding in het universum van God; er is

een eeuwige scheiding tussen licht en duisternis, en God zelf heeft die scheiding gemaakt. Zó bestaat er ook een door God gewilde scheiding tussen Israëliet en Egyptenaar. Oók deze werd door de Here God gemaakt: “...opdat gijlieden weet, dat de HEERE tussen de Egyptenaren en tussen de Israëlieten een afzondering maakt.” (Exod.11:7) Wat van het natuurlijke waar is, geldt eveneens in het geestelijke. Het Woord van God, dat Geest is en Leven, betekent dat ook alleen maar voor Zijn volk, en nooit voor de ongelovigen. Wanneer wij dus spreken over “De Schepping van de mens in Tabernakellicht” is het, om straks hierop aan te sluiten met dat andere, even belangrijk, onderwerp; namelijk: “Het Christelijk huwelijk”. En willen wij dan nu alvast dat woordje “Christelijk” onderstrepen.

U zult straks zelf zien

dat er ten aanzien van dit vraagstuk nog vele problemen verborgen liggen in de harten van de kinderen Gods. Vele vraagstukken die zij wellicht nooit hebben kunnen vatten, vraagstukken die nimmer opgelost zijn. Véél, dat **ook u** misschien nooit tevóren goed en afdoend heeft durven bekijken in het licht van Gods Woord. En tòch zien wij hoe langer hoe méér de noodzaak voor de Gemeente van de Here Jezus Christus in deze laatste dagen, om dit onderwerp goed te bestuderen in het Woord van God. Alléén Gods feilloos Woord kan ons de juiste oplossing geven;

en Gods Geest, de Geest der Waarheid, zal ons bij zúlk een onderzoek leiden in alle waarheid. Halleluja!

Bidt daarom

dat de Geest des Heren u zelf zal kunnen leiden tot dit dieper inzicht in het raadsplan van God voor uw leven. Want het is dit “Christelijk Huwelijksleven”, dat de grond is voor een gezond christelijk gezinsleven! Het moge dan vreemd klinken in uwe oren, desondanks is het waar, als wij beweren: “een ongezond christelijk huwelijksbed is dikwijls de oorzaak van vele moeilijkheden en problemen in ons gezinsleven!” In onze jarenlange pastorale bediening hebben wij dit zo vele malen meegemaakt! En de praktijk is nog altijd de beste leermeesteres! Vandaar dan ook, dat de Here Zelf – door de uitbeelding van Zijn Woord [in Tabernakellicht](#) – ons die dingen doet verstaan, die voor Zijn kinderen voor eeuwig vastliggen, en ten aanzien waarvan zij nimmer in twijfel behoeven te verkeren. Denkt er om, wij benadrukken het volgende: dit raadsplan van God, zoals het vastligt in het Woord, is **uitsluitend** voor Zijn volk; en het is nooit van toepassing op de levens van diegenen, die dat Woord verwerpen! Laten wij alstublieft die fout (de verkeerde toepassing wel te verstaan) nooit maken!

Wij beginnen nu

met het boek Genesis. Zoals u weet, betekent "Genesis": "WORDING". En, zo kunnen en mogen wij het alle bijbelverklaarders nazeggen: het boek "WORDING", is het Zaadbed van de ganse Bijbel". Wat wij weten uit Genesis is nog lang niet voldoende; ja, zelfs zéér onvoldoende! Grote en wonderbare dingen zijn er nog voor ons verborgen in dit eerste boek van de Bijbel. En voor elke druppel zegen uit Gods hemel, waardoor wij dieper licht mogen ontvangen, zijn wij Hem dankbaar. Laten wij, zo en passant (= terloops), enkele van die vele dingen mogen noemen in dit boek: de eindtijd met die federatie van 10 koninkrijken onder de alléénheerschappij van de antichrist, en alles in verband daarmee...; de majesteitelijke en niet-te-stuiten gang van God de Heilige Geest in deze eindtijd, en de ratificatie (= de bekrachtiging) van het eeuwig verbond van verlossing, dat God eenmaal sloot met en in Abraham. Dat alles ligt daar nog in profetie opgesloten in dat wonderbare boek van Genesis. En, zo zijn er nog vele andere dingen daarnevens. Maar wij zullen ons nu bepalen bij het onderwerp, dat zo-even al werd aangekondigd.

Genesis 1 vers 26-31:

*"En God zeide: **Laat Ons mensen maken, naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis**; en dat zij heerschappij hebben over de vissen der zee, en over het gevogelte des hemels, en over het vee, en over de gehele aar-*

de, en over al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt. En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij ze. En God zegende hen, en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar, en vermenigvuldigt, en vervult de aarde, en onderwerpt haar, en hebt heerschappij over de vissen der zee, en over het gevogelte des hemels, en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt! En God zeide: Ziet, Ik heb ulieden al het zaadzaaiende kruid gegeven, dat op de ganse aarde is, en alle geboomte, in hetwelk zaadzaaiende boomvrucht is; het zij u tot spijsze! Maar aan al het gedierte der aarde, en aan al het gevogelte des hemels, en aan al het kruipende gedierte op de aarde, waarin een levende ziel is, heb Ik al het groene kruid tot spijsze gegeven. En het was alzo. En God zag al wat Hij gemaakt had, en ziet, het was zeer goed. Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de zesde dag.”

Daar staat onder andere geschreven: **“Laat Ons mensen maken, naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis”**. Dat is het eerste gedeelte. Naar aanleiding van hetgeen God gezegd heeft, mogen wij concluderen, dat – als God iets maakt, het doet niets ter zake wát het is (!) – God dus iets schept! Want, God maakt niet iets, zoals wij iets maken. God SCHEPT! Er staat geschreven: **“Want Hij spreekt, en het is er; Hij gebiedt, en het staat er”** (Ps.33:9). Amen. Bij God: géén lapwerk! God is een Schepper; een “Bouwer en Kunstenaar” mijn broeder en zuster: “...de stad,

die fundamenten heeft, welker Kunstenaar en Bouwmeester God is." (Hebr.11:10)

Wanneer God hier zegt: "Laat Ons mensen MAKEN, naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis", SCHEPT Hij die mensen zó, omdat Hij **Zijn** DOEL voor ogen heeft. Niet òns doel, maar **Zijn** BEPAALD DOEL! Enkele aspecten laten wij volgen: zoals de Schriften ons de Drie-Enigheid van de Godheid ¹ openbaren, zo heeft God, de Schepper, déze drie-enigheid ook gelegd in de schepping van de mens. Van de 3 Personen in de Godheid: Vader + Zoon + Heilige Geest, werd er één zichtbaar (= gemanifesteerd), de twee andere waren onzichtbaar: "**En het Woord is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond**

¹ In Deuteronomium 6:4 staat: "**Luister, Israël! De HEERE, onze God; de HEERE is één!** (dus één Persoon!)"

Dit wordt ook onderschreven door het feit dat de beide cherubs en het verzoendeksel uit één brok goud moesten worden gesmeed / geslagen (zie Exodus 25:18). De beide cherubs en het verzoendeksel beelden onze almachtige God in Zijn 3 openbaringsvormen uit. De cherubs beelden de Vader en de Heilige Geest uit, en het verzoendeksel beeldt het Lam, de Zoon van God uit. **Gods wezen is een ÉÉNHEID. Hij is één Wezen, één Persoon.** De leer, dat God uit 3 personen bestaat, is een dwaling. Het is dus beter te spreken van de 3 Openbaringsvormen van God, te weten:

1. de 1ste Openbaringsvorm van God: **de Vader**
2. de 2de Openbaringsvorm van God: **Jezus, de Zoon**
3. de 3de Openbaringsvorm van God: **de Heilige Geest.**

Net zoals wij mensen ook bestaan uit: lichaam, ziel en geest. (noot AK)

(en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid” (Joh.1:14). Zó ook met betrekking tot de schepping van de mens: alleen het “lichaam” is zichtbaar, terwijl de ziel èn de geest onzichtbaar zijn.

Vergeeten wij nooit

dat al wat God geschapen heeft, en al wat geworden is, is DOOR Hem en IN Hem en TOT Hem. God scheidt niet iets, opdat wij, mensen zullen worden verheerlijkt – opdat wij onszelf op een voetstuk zouden plaatsen; maar, God scheidt iets, opdat **Hij** IN ALLES verheerlijkt zal worden! Is dit duidelijk? Zo heeft God dan ook bepaaldelijk **Zijn** doel gekend met de schepping van de mens. Glorie voor Zijn Naam! Nàdat de Here God alles gemaakt had, kwam Hij op de zesde dag tot de creatie van de mens: “de kroon van en in Zijn schepping”. Wij zijn geneigd ons af te vragen: “Waarom heeft God niet eerst die kroon gezet in Zijn schepping, om daarna alles er omheen te maken?”

Het kan zijn,

dat wij met het stellen van die vraag zouden willen opmerken, al zeggen wij het niet, dat God “ergens” een fout heeft gemaakt. Maar, wij wéten, dat God nooit fouten maakt! Wanneer wij straks de héle ontwikkelingsgang van het boek Genesis in Tabernakellicht zullen zien, zullen wij

versteld staan vanwege de nauwkeurigheid en nauwgezetheid waarmee God Zijn ganse schepping heeft geordend naar de ordeningen van Zijn Hemelse Tabernakel. Zó is ook de ganse Bijbel “geordend”, al treedt deze ordening voor geestelijk ongeoeffende zinnen en ogen niet direct aan het licht. Boek nà boek, brief nà brief, en zo alle [66 canonieke boeken](#).

“O, diepte des rijkdoms, beide der wijsheid en der kennis Gods! Hoe ondoorzoekelijk zijn Zijn oordelen, en onnaspeurlijk Zijn wegen! Want wie heeft de zin des Heeren gekend? Of wie is Zijn raadsman geweest?... Want UIT Hem, en DOOR Hem, en TOT Hem zijn ALLE dingen. Hem zij de heerlijkheid tot in der eeuwigheid. Amen.”
(Rom.11:33-36)

De gehele Bijbel

is besloten in dat wonderlijk beeld, dat God Zelf niet verloochenen kan. Als God Zijn schepping heeft willen vastleggen naar dat wonderlijk eeuwigheidsbeeld, waarvan Hij zo met nadruk en herhaaldelijk Mozes heeft gezegd: “Ziet toe, dat gij alles precies zo maakt naar het beeld, dat Ik u op de berg getoond heb” (Exod.25:40 samen met Exod.25:9 + 26:30 en in samenhang met Hand. 7:44 en Hebr.8:5b); als Hij op zúlk een wijze tot Zijn volk op aarde heeft willen spreken, dan moet [dat “profeetische” bouwwerk](#), waarvan God de Bouwheer was, ons véél méér te zeggen hebben, en véél méér diepere dingen inhouden, dan velen van

ons denken. Daarom is het van zo'n ontzaglijk grote betekenis, om ook de schepping van de mens te leren zien [in Tabernakellicht](#). Want in dat Tabernakellicht mogen wij de ordening der dingen scherper leren onderscheiden en zódoende ook béter leren verstaan.

Toen God de mens also geschapen had

en hem als kroon in Zijn schepping gesteld had, zag die mens al wat God hem gegeven had, en ook waartoe zijn Schepper hem geroepen had. Als de zondeval niet gekomen was, en nu lopen wij even op de dingen vooruit, zo zou deze aarde op precies dezelfde wijze bevolkt zijn geworden, zoals God het dat eerste mensenpaar opdroeg te doen met de woorden: *“WEEST VRUCHTBAAR en VERMENIGVULDIGT, en vervult de aarde...”* (Gen.1:28b). Wanneer die zondeval er niet geweest was, zou deze zelfde aarde bewoond zijn geworden door een vorstelijk geslacht. Halleluja! Door kinderen Gods te midden van wie de Schepper zou wandelen. Prijst God! Dat er iets anders gekomen is, geeft de mens nog niet het recht om te spreken van “een fout”; althans niet van Gods zijde. Met Zijn eeuwigheids-armen heeft de almachtige Vader-God alles ondervangen, en – alhoewel de slag zéér zwaar was – heeft God niet gewanhoopt; maar onmiddellijk de restauratie ingezet, waaraan ook nu nog géén einde gekomen is. Geprezen zij Zijn wonderbare Naam!

Toen de duivel dacht,

dat hij het pleit gewonnen had, door de mens te brengen tot zondigen – tegenover zijn Maker – door ongehoorzaamheid, en alzó tegelijk dat “beeld” verwoest had, wist hij niets van het plan, dat diep in het Vaderhart van God verborgen was... Niemand kende dat plan, dan God alléén. Wij mogen er iets van verstaan, als wij nú – onder de illuminatie (= de Lichtbron) van de Heilige Geest – lezen:

“In de beginne was het Woord en het Woord was bij God, en het Woord was God. Dit (nu) was in de beginne bij God” ... “En het Woord is VLEES GEWORDEN, en heeft onder ons gewoond (ge-tabernakeld), (en wij hebben Zijn HEERLIJKHEID aanschouwd, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader), vòl van GENADE en WAARHEID” (Joh.1:1-2 + 14).

Hoe wondervol! En dat alléén, opdat dat Vleesgeworden Woord de werken van de duivel zou verbreken in de kracht van de Heilige Geest. Glorie! Vandaar dat onuitwisbare getuigenis van de apostel in de Kolossensen-brief:

*“Want het is des Vaders welbehagen geweest, dat in Hem (= in Jezus) **al** de volheid wonen zou.” ... “Want in Hem (= in Jezus) woont **al** de volheid der Godheid lichamelijk” (Kol.1:19 + 2:9).*

Daarom heeft de Heilige Geest zelf getuigd:

“Belangende Jezus van Nazareth, hoe God Hem gezalfd heeft met de Heilige Geest èn met

kracht; Welke het land doorgestaan is, goeddoende, en genezende allen, die van (door) de duivel overweldigd waren; want God was met Hem.” (Hand. 10:38)

In Genesis 1

vinden wij het scheppingsverhaal van de mens in grote omlijning, terwijl het 2de hoofdstuk ons méérdere détails biedt. Het totale beeld vinden wij in het 1ste hoofdstuk, en in het 2de een méér gedétailleerd verslag. Toen de mens dus geschapen was, moest God laten volgen wat wij nà dien ook lezen. Waar de Here God een Schepper is, een Koning der koningen, daar kon Hij de mens – geschapen naar Zijn beeld en gelijkenis – niet anders stellen dan als “heerzer” over al datgene wat Hij geschapen had. Een andere positie zou niet gepast hebben voor het Meesterstuk van Gods Handen; voor de kroon van Zijn schepping! En alzó stelde God dan ook het eerste mensenpaar in de Hof van Eden. Hij heeft hun positie niet béter kunnen laten uitkomen dan met dat door Hem gesproken woord: **“Hebt heerschappij”** (Exod.1:28).

Die door God geschapen mens

werd gesteld als HEERSER op deze aarde! Bekleed met de heerlijkheid en de glorie van zijn Schepper, van zijn Maker. Bekleed met Zijn Goddelijk Licht... waardoor het mogelijk was, om “de Stem van de Heere God te horen, en in die

Hof met Hem te wandelen” (Gen.3:8). Maar God had de mens niet alleen gezet om heerschappij te hebben; maar ook om, gelijk Hijzelf, “werkzaam” te zijn. Halleluja! Oók hierin eveneens: **“naar Ons beeld”**. Denken wij niet aan het woord, dat de Here Jezus heeft gesproken, zeggende: *“Mijn Vader werkt tot nu toe, en Ik werk ook.”* (Joh.5:17b). Amen. Géén luiaards, géén lijntrekkers (= die tijdlijnen trekken, of niet van opschieten weten) zijn bruikbaar in het Koninkrijk Gods! Daar is altijd de grootste activiteit! Bij de behandeling van [het Boek Openbaring](#), hebben wij u reeds hierop gewezen; wie het [4de hoofdstuk](#) leest, zal ervan worden overtuigd.

Iets anders is niet mogelijk.

Als deze werkende God, als deze ijverige en scheppende Maker in Zijn ganse schepping tot in de kleinste dingen, met getuigenis aanwezig is, zouden wij dan willen beweren, dat Hij iets zou kunnen scheppen – en dat is dan in dit speciale geval: DE MENS (!) – om het van nul en génerlei waarde te doen zijn? Nutteloos, krachteloos, werkeloos, en niet overeenkomend met dat Goddelijk scheppingswoord: **“naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis”!** Wij weigeren dit te geloven op grond van Zijn Woord. Aan de andere kant kunnen wij nu ook zeggen, dat – wanneer iets ook waarlijk krachteloos is – Zijn leven daarin ontbreekt. Hoe waarachtig is dit met betrekking tot ons geestelijk leven, broeders en zusters.

Wandelen wij in het licht,

en dragen wij – door genade – Zijn BEELD uit en staan wij in Zijn GELIJKENIS door de inwonende Geest, dan paren (= koppelen) wij immer **aan die diepe onverstoorbare rust in ons ook** de hóógst mogelijke activiteit! Dit beeld zien wij overal in de Schriften. Alzó werden Adam en Eva gezet in die Hof van Eden, om die te BEBOUWEN! Niettegenstaande zij bekleed waren met Gods macht en heerlijkheid, en zij heerschappij kregen, tòch moesten zij ook werken! WERKEN, dat moest uitkomen in déze twee daden: BEBOUWEN en BEWAREN:

“Zo nam de HEERE God de mens, en zette hem in de hof van Eden, om die te bouwen, en die te bewaren” (Gen.2:15).

Het Christelijk leven, vòl van de Heilige Geest, maakt ons deze twee bewust, want ook òns is een opdracht gegeven in dit licht: *“WERKT uws zelfs zaligheid met vreze en beven”* (Filip.2:12b).

En, *“BEWAAR uzelf rein”* ... *“BEWAAR het pand u toebetrouwd”* ... *“BEWAAR het goede pand, dat u toebetrouwd is, door de Heilige Geest”*. Oòk nog: *“HOUD dat gij hebt...”* (1Tim.5:22 + 6:20, 2Tim.1:14, Openb.3:11). Bestudeer nu deze en de andere Schriftplaatsen niet alleen, maar mediteer biddend over dezelve. Daar is een rijke zegen weggelegd, voor allen. Amen.

Het-heerschappij-hebben

van dit eerste mensenpaar, zoals door God bedoeld, was niet een heerschappij-hebben over medemensen, die straks evenzogoed dezelfde aarde zouden bevolken. Geenszins! Die zucht, dat verlangen, die hartstocht, ontwaakt eerst en werd pas gekend nà de zondeval! Die HEERS-ZUCHT was nooit uit God! Heersen over andere mensen, is nimmer het werk van de Heilige Geest, al zien wij in deze laatste dagen véél organisatie-werk in Pinksteren ² hiertoe leiden. De DRANG, de ZUCHT, het VERLANGEN, de BEGEERTE, de HARTSTOCHT om te heersen, heeft satan gelegd in het gezondigd-hebbende menselijk hart, en nooit God. Heersen over anderen is des mensen roeping bepaaldelijk niet! Zelfs nà de zondeval is dit heerschappij-hebben door God zelf in verband gebracht met de zonde: *“...de zonde ligt aan de deur. Zijn begeerte is toch tot ù, en **gij zult over hem heersen**”* (Gen.4:7). Het was Gods uitgesproken wil, dat zij die heerschappij zouden hebben *“over de vissen der zee, en over het gevogelte des hemels, en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt”* (Gen. 1:28b).

² In Pinksteren = In die Gemeente(n) waar de Pinksterboodschap en de Pinksterervaring – dus: de boodschap over en de ervaring van de uitstorting van en/of de vervulling met de Heilige Geest – gepredikt en ervaren wordt. (noot AK)

Het was dus Gods doel,

om de door Hem geschapen mensen heersers te maken in Zijn schepping; en wel over alles wat “in het negatieve vlak” lag. De mens als kroon van en in die schepping, stond zelf “in het positieve teken”; was geschapen door zijn Maker om “rechtop” te gaan. Al het andere niet! Alléén die mens was ook in deze zin naar Gods beeld en gelijkenis geschapen! In dit scheppingslicht werd de geschapen mens als het ware Gods rentmeester op aarde. Hoe wondervol is het broeders en zusters, als de Geest van God onze ogen opent, om al dit wondervolle te mogen “zien” en “verstaan”. Geprezen zij de Naam des Heren, **Jezus Christus!** Dat wij dan blijven bidden om méérdere genade, opdat wij zullen kunnen wandelen naar dat gezegende beeld Gods en naar Zijn gelijkenis. Amen.

In Genesis 1:27,

lezen wij verder ook nog: “...man en vrouw schiep Hij ze”. Onderstreep alstublieft, dat woordje “en”. Voor hen, wier ogen geestelijk vermogen te zien door de Zalving van God, komt hier al de BRUIDSGEDACHTE naar voren. “MAN en VROUW” Wij komen het zó later weer tegen in de Evangelieën. Het is iets opvallends, dat het alzó moest neergeschreven en weergegeven worden: man en vrouw... God heeft daarom de man niet alléén gezet; maar ook is het de bedoeling nooit geweest, dat de vrouw alléén zou ko-

men te staan. “Hij maakte ze man **en** vrouw”. Dat kleine woordje “**en**” heeft in het scheppingsbeeld de man **èn** de vrouw VOOR EEUWIG aan elkaar verbonden; het heeft voor alle tijden de roeping van beide: man **en** vrouw vastgelegd in het raadsplan Gods. Hij heeft déze verbondenheid, dit samen-brengen, dit bij-elkander-horen gewild en voor tijd en voor eeuwigheid vastgelegd, zeggende: “...*Het is niet goed, dat de mens alléén zij; Ik zal hem een HULPE maken, die als TEGENOVER hem zij*” (Gen.2:18).

Later zullen wij hierop dieper ingaan.

Deze hulp(e)

is door de Schepper bedoeld in de diepste en rijkste betekenis van de gemeenschap, welke Hij heeft willen brengen tussen de man enerzijds en de vrouw anderzijds. Zij bepaalt voor eeuwig **de plaats van de vrouw** in beide: “huwelijks-gemeenschap” èn “huwelijks-trouw”. Halleluja! Op beide doelt de Heilige Geest, sprekende door de mond van de apostel in 1 Korinthe 7. Die oren heeft, die hore! De mogelijkheid bestaat, dat wij ten aanzien van dit wondervolle bijbels thema in verwarring komen, als wij een ander woord van de apostel Paulus indachtig worden: “...*het is een mens goed géén vrouw aan te raken*” (1 Kor. 7:1b). Lezend in het Schriftuurlijk verband waarin dit woord voorkomt, spreekt de Heilige Geest door Paulus’ mond in hetzelfde hoofdstuk aangaande de christelijke huwelijks-gemeenschap

echter van: “De man ZAL aan de vrouw de schuldige goedwilligheid betalen, en desgelijks ook de vrouw aan de (= haar) man.”, “...gij kunt u **niet onthouden**” (1 Kor.7:3-5).

De Heilige Geest

onderwijst ons dus met betrekking tot de christelijke huwelijksgemeenschap, dat in de schepping van man en vrouw, beide er toe gezet zijn, om een “twee-eenheid” te vormen; en wel zó, dat door beiden **gezamenlijk** zal worden voldaan, voor 100%, aan de door God gegeven “opdracht” in Genesis 1:28. Dit is alleen maar mogelijk indien beiden in hun schepping hun “speciale” roeping zullen verstaan; zó, dat zij **gezamenlijk** en in volkomen overeenstemming en huwelijkstrouw zullen doen wat God gezegd heeft in Genesis 2 vers 24: “Daarom zal de man zijn vader en zijn moeder verlaten, en zijn vrouw aankleven; en zij zullen tot één vlees zijn”.

Laat alstublieft niemand hier denken, het béter te weten dan God, die mensen geschapen heeft! Sober als altijd, leert Gods Woord: “en zij ZULLEN tot één VLEES zijn” (Matth.19:5-6; Gen.2:24b; Ef.5:31). Amen. Dat wij ons, als christenen, zullen houden aan het gezonde en heilzame Woord! Alsdan zullen wij te allen tijden een GEZOND (dat wil zeggen: EVENWICHTIG) christelijk (huwelijks-) leven kennen.

Deze Bruidsgedachte

die Schriftuurlijk is, is op zichzelf een wondervolle afschaduwing van die andere bijbelse BRUIDS-GEMEENSCHAP, waarvan Gods Geest gesproken heeft in de Efeze-brief:

“Gij mannen, hebt uw eigen vrouwen lief, gelijk ook Christus de Gemeente liefgehad heeft, en Zichzelf voor haar heeft overgegeven; Opdat Hij haar heiligen zou, haar gereinigd hebbende met het bad des waters door het Woord; Opdat Hij haar Zichzelf heerlijk zou voorstellen, een Gemeente, die géén vlek òf rimpel heeft, of iets dergelijks, maar dat zij zou heilig zijn en onberispelijk. Alzó zijn de mannen schuldig hun eigen vrouwen lief te hebben, gelijk hun eigen lichamen. Die zijn eigen vrouw liefheeft, die heeft zichzelf lief. Want niemand heeft ooit zijn eigen vlees gehaat, maar hij voedt het, en onderhoudt het, gelijkerwijs ook de Heere de Gemeente. Want wij zijn leden van Zijn lichaam, van Zijn vlees en van Zijn benen (beenderen). Daarom zal een mens zijn vader en moeder verlaten, en zal zijn vrouw aanhangen; en zij (= die twee) zullen tot één vlees wezen. Deze verborgenheid is groot; dòch ik zeg dit, ziende op Christus en op de Gemeente” (Ef.5: 25-32).

Hoe sober is de taal van de Bijbel! Eén enkel woordje “**en**” waarmee zulke eeuwigheids-betrekkingen zijn vastgelegd in onverbrekkelijk verband! Dit laatste vooral, zullen wij nu des te inniger en béter verstaan, als wij de Here Jezus later horen betuigen: “Hetgeen dan God heeft SAMENGE-VOEGD, **scheide de mens niet**” (Matth.19:6b). En ook al het voorgaande, waarover wij u al ge-

sproken hebben, en waarop wij het licht van Gods Woord hebben doen vallen, is door de Heer Jezus herhaald geworden in Mattheus 19 vers 4-5: *“Doch Hij, antwoordende, zeide tot hen: Hebt gij niet gelezen, Die van de beginne de mens gemaakt heeft, dat Hij ze gemaakt heeft man en vrouw? En gezegd heeft: Daarom zal een mens vader en moeder verlaten, en zal zijn vrouw aanhangen, en die twee zullen tot één vlees zijn”*.

Moge het ons overtuigen!

Om alle twijfel weg te nemen,

willen wij hier direct voorop stellen, dat één en ander alleen van toepassing is op christelijke levens in de zin van Gods Woord! Wij zien maar al te duidelijk broeders en zusters, mensen om ons heen, die gehuwd zijn en wier huwelijk destijds kerkelijk werd ingezegend. Dat moge waar zijn, maar dat alles impliceert nog geenszins, dat betrokkenen ook “christenen” zijn naar de zin van Gods Woord. Pas alstublieft op met zoiets te beweren! Wanneer wij hun handel en wandel gadeslaan, en die toetsen aan het Woord van God – een ander program voor gedrag en leven bestaat er voor Gods kinderen niet (!) – dan zien wij maar al te dikwijls, dat die helemaal niet overeenkomen met wat God zegt en eist! Ja, nog véél méér: gedrag en leven, vanzelfsprekend ook het HUWELIJKS-LEVEN dat nota bene kerkelijk werd ingezegend, wijken absoluut af van Gods

onveranderlijke wetten. Het behoeft dus géén nader betoog meer, dat hier niet gesproken kan worden van een waarachtig “christelijk huwelijk(s)-leven”; ook al werd destijds de zegen daarover uitgesproken. God, die harten peilt en levens weegt, heeft een dergelijke verbintenis nimmer kunnen zegenen. Wij weigeren dit te geloven op grond van Zijn geopenbaarde en heilige wil in de Bijbel.

De zegen

wordt een OORDEEL Gods, als de betrokken mensen niet leven naar hun belijdenis. **God, schiep de mens:** niet opdat hij/zij zódanig zou gaan leven dat hij/zij “tot vloek” zou zijn, maar wèl “**tot zegen**”. Glorie voor God! Mensen, die in hun schepping niet willen leven overeenkomstig Gods voorschriften, zoals vastgelegd in de Bijbel, doen beter zich nooit te beroepen op die Bijbel; ook al zijn zij ergens ingeschreven in de lidmaatschapslijsten van deze of van gene kerk. De bijbelse standaard is gans een andere; maar daarover later méér in het desbetreffende onderwerp, dat op de onderhavige aangelegenheid aansluit.

Gods zegen

is onmisbaar, willen wij, als geschapen mens, Zijn doel bereiken. Vandaar dan ook, dat God Zelf zó heeft gesproken in Genesis 1:28a: “*En God ZEGENDE hen...*”. Het is déze zegen, die mensen bekwaam maakt om Zijn heilige wil te

doen; en welke Zijn wil was en nog is, hebben wij reeds kunnen lezen in Genesis 1:28-29. VRUCHTBAAR ZIJN **en** VERMENIGVULDIGEN... Alweer dat kleine woordje “**en**” hier. En in welk verband? Dit “vruchtbaar-zijn” en “vermenigvuldigen” was **noodzakelijk** om deze aarde te kunnen vervullen. Het was alleen maar mogelijk, doordat God ze gemaakt had: “man **en** vrouw”. Wij hebben al gezegd, dat wij die wonderbare schepping van de mens zouden bekijken in Tabernakellicht, en wij vragen ons nu af: “Wáár vinden wij déze gedachte van vruchtbaarheid terug in [de Israëlitische Tabernakel](#)?”

Vruchtbaarheid

vinden wij uitgebeeld in de Gouden Kandelaar. Die kandelaar was immers in feite een “amandelboom” beladen met bloesems en vruchten (Exod.25:31-35 + 37:17-21). Daaraan was nog een opmerkelijk ander “kenmerk”, namelijk dit: in zijn vruchtdracht was deze amandelboom tegelijkertijd “lichtgevend”! Nu moeten wij één en ander niet alleen letterlijk bekijken, maar bóvenal geestelijk; want het letterlijke typebeeld is er, om ons de geestelijke waarde te doen verstaan van het anti-type nietwaar!? En hierin komt hij dan als “kandelaar” tot zijn recht! Zowel in natuurlijk als in geestelijk opzicht! Halleluja. Met deze twee kenmerken aan elkander te verbinden, namelijk: **vruchtbaarheid in vruchtdracht** en **lichtverspreidend in lichtgevend**, heeft God Zijn

verheven bedoeling gehad. En zó moest het ook tot uiting komen in die wondere schepping van dat eerste mensenpaar: MAN en VROUW. Oók in hùn roeping! Door vruchtbaar te zijn en zich te vermenigvuldigen, zouden zij de ontvangen Goddelijke zegen tot openbaring kunnen brengen in de zin van “gekend-worden”. Dit laatste is op zichzelf: “licht-verspreidend”. Want hierin (in de geestelijke betekenis) wordt Gods rijke zegen gekend! Amen. De schepping van de mens èn zijn roeping, doen ons in de allereerste plaats kennis maken met **de kandelaar-gedachte in tabernakellicht**.

Niet alleen als heerser

zou de mens gaan leven in die Hof van Eden; maar hij zou ook rondom zich SPIJZE vinden, als op een voor hem gedekte tafel. Want God zei verder nog:

“Ziet, Ik heb ulieden àl het zaadzaaiende kruid gegeven, dat op de ganse aarde is, en àlle geboomte, in hetwelk zaadzaaiende BOOM-VRUCHT is; het zij u tot spijsze!” (Gen.1:29).

De mens vond dus in die Hof van Eden alles wat hij nodig had om te leven. Als wij nu letten op DE PLAATS waar God de mens stelde, wordt het ons duidelijk, dat genoemde plaats – juist vanwege die wonderlijke schepping van de mens (!) – géén andere had kunnen zijn dan die Hof van Eden – **Gods Hof!** Want, “geschapen worden naar Gods beeld èn gelijkenis”, bracht met zich

mee: een **gezet-worden in Gods Hof**. En het was dáár, dat zij een voortdurende omgang, gemeenschap, hadden met hun Maker; met God Zelf! En, wáár wordt nu zúlk een gemeenschap, zúlk een continue-omgang, uitgebeeld in de Israelitische Tabernakel? De Psalmist roept uit: “O God! Uw weg is **in het Heiligdom**” (Ps.77:14). En het is in geestelijk opzicht, dat wij de Hof zó moeten zien! Geestelijk is hier dan ook sprake van een **heiligdoms-gedachte in tabernakellicht**.

Zaad-zaaiende

kruid en boomvrucht was de spijs waarin God had voorzien. Dit woordje: “zaad-zaaiend” hier op deze plaats en in dit verband is opmerkelijk; want het drukt “leven” uit! Met andere woorden, God had dus voorzien in een spijs, waarin HET LEVEN VERBORGEN was! In de diepste geestelijke betekenis: “**spijs waaraan geen einde was**”. Halleluja! Spijs, die er altijd – dat is, in dit licht: EEUWIG – zou zijn! O, wondervolle voorziening Gods! Zij zouden zúlk een spijs dus ten alle tijden vinden..., waarheen zij hun ogen ook zouden wenden. En, broeders en zusters, die spijs was dus in die HOF-HEILIGDOM. Houdt alstublieft alle geestelijk verband goed vast, en verlies de draad niet uit het oog! Wáár vinden wij nu deze SPIJS-GEDACHTE uitgebeeld in de Israëlitische Tabernakel? In welk Tabernakel-object? In géén ander, zó duidelijk en zó waarachtig, als juist in HET BROOD op de Tafel der Toonbro-

den! Het is heus niet moeilijk (en wij mogen u dan verwijzen naar onze [Tabernakel-studie](#), die reeds in zo brede kring bekend is en overal hier te lande – mits goed gebracht – waardering heeft gevonden), om dit zó te zien. Daar was immers geen andere spijs in Gods Heiligdom! Wij hebben hier dus te maken met **de tafel met toonbroden-gedachte in tabernakellicht.**

Met de tabernakel-ordening voor ogen, moeten wij nog even teruggrijpen naar Genesis 1:28. In het 26ste vers van datzelfde hoofdstuk zei God al: “...*en dat zij heerschappij hebben...*”. In vers 28 zei God echter: “...**HEBT heerschappij...**”. Zoals God het eerst gesproken had, werd **Zijn DOEL** en **PLAN** openbaar. In vers 28 echter werden Gods kinderen **in het bezit gesteld** van die heerschappij! En, dat was mogelijk, vanwege “de tevóren uitgesproken zegen”. Willen wij hierop terdege acht geven! Die heerschappij zou zijn, wij hebben het al gelezen, over vissen, gevogelte, dieren”. Zowel in letterlijke zin als in geestelijke betekenis, is dit dus een “heersen over àlle vlees”! Mogen wij dit goed inzien. Wanneer wij de Bijbel goed bestuderen, zullen wij al gauw tot de ontdekking komen, dat zúlk een heerschappij alleen maar mogelijk is, wanneer de mens gekomen is op dát geestelijk niveau, waarop zijn Maker en zijn God hem ook wil terugbrengen. Om dit goed te leren verstaan, moeten wij bestu-

deren wat de apostel geschreven heeft aan de Hebreëën. In hoofdstuk 9 lezen wij:

“Maar Christus, de Hogepriester DER TOEKOMENDE GOEDEREN, gekomen zijnde, is door de méérdere en volmaakte tabernakel, niet met handen gemaakt, dat is, NIET VAN DIT MAAKSEL,... maar door Zijn eigen bloed, eenmaal ingegaan in het heiligdom,...” (Hebr.9:11-12).

De Here-Jezus-Christus Zelf

heeft ons dus “die verse en levende weg ingewijd door het voorhangsel, dat is: **door Zijn vlees**” (Hebr.10:20). En, zoals IN en DOOR de kruisiging Zijn vlees “scheurde”, wat ook inderdaad werd getypeerd in het letterlijke scheuren van de letterlijke Voorhang in de tempel (Matth.27:51), alzó zal, **ook ons** VLEES moeten SCHEUREN, opdat wij zullen kunnen ingaan tot in “het binnenste heiligdom” (dat wil zeggen: tot **in Gods hemelen**). Geprezen zij de Naam des Heren! Die “Voorhang van òns vlees” moet dus eveneens en volkomen scheuren; dat wil zeggen, dat **ook ons vlees** ten vòlle gekruisigd moet zijn. Béter: **ONS vleselijk leven** moet volkomen gekruisigd worden. Als hier nu sprake is van “het voorhangsel des vleses” dan is het duidelijk, dat wij nu op die plaats en dat object moeten letten in de Israëlitische Tabernakel, waar wij het overeenkomstige ook zullen vinden. Aangaande **de plaats** kunnen wij zeggen, dat die is OP DE GRENS (dat is: DE AFSCHEIDING) van Heiligdom en Meest Heilige

òf Heilige der Heiligen. In overdrachtelijke zin is het dus zó, dat even vóór het binnengaan in HET BINNENSTE HEILIGDOM (Gods hemelen!) ons christelijk leven gekomen moet zijn tot die volkomen kruisiging! Want, het is enkel en alleen in die conditie, dat volkomen heerschappij gekend wordt! Wij hebben hier dus te maken met **de voorhang-gedachte in tabernakellicht**.

Tot besluit

zullen wij de schepping van de mens bekijken in een schematische opstelling van Tabernakel-ordering en Tabernakellicht.

Wij komen dan tot de volgende punten:

LETTERLIJK:	GEESTELIJK:
<p>Gen.1:26 <i>“En God zeide: Laat ONS mensen MAKEN, naar ONS beeld, naar ONZE gelijkenis;...”</i></p>	<p>De “Drie-In-Een” gedachte komt hier al aan het licht. Drie-Enig is ook het beeld van de Israëlitische Tabernakel, dat gemaakt moest worden “naar het beeld, dat Mozes op de berg was getoond”. Johannes zag <u>ditzelfde</u> beeld in Openbaring 4.</p>
<p>Gen.1:27 <i>“En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hen; MAN en VROUW schiep Hij ze”.</i></p>	<p>De BRUIDSGEDACHTE (= <u>gemeenschaps</u>gedachte!) welke eveneens was vastgelegd in het Tabernakelobject: de Arke des Verbonds. Bij de behandeling van: “Het Christelijk Huwelijk in Tabernakellicht” zullen wij dieper hierop ingaan!</p>

<p>Gen.1:28 (a) <i>“En God ZEGEN-DE hen”.</i></p>	<p>Goddelijke ZEGEN = ONMIS-BAAR! om (zowel in natuurlijke als in geestelijke zin) vruchtbaar te zijn en om te vermenigvuldigen.</p>
<p>(b) <i>“En God zeide tot hen: weest vruchtbaar, en vermenigvuldig”.</i></p>	<p>VRUCHTBAARHEID wordt openbaar in het VRUCHTDRA-GEN, en is het kenmerk van de amandelboom in de uitbeelding van de gouden Kandelaar. De <u>kandelaargedachte</u> doet kennismaken met dat andere kenmerk: LICHTVERSPREIDEND. Deze vruchtdracht, <u>doet kennen</u> òf <u>geeft licht</u> ten aanzien van òf MAAKT OPENBAAR: de ontvangen Goddelijke Zegen! In Tabernakellicht is die zegen: De ZALVING = De gouden Olie van de Heilige Geest!</p>
<p>(c) <i>“En VERVULT de aarde, en ONDERWERPT haar, en HEBT heerschappij”.</i></p>	<p>ONDERWERPEN zonder heerschappij is ondenkbaar, onvolledig en onvolkomen! En ook niet in overeenstemming met Gods Plan van Verlossing in Tabernakellicht!</p>
<p>(d) <i>“...Over de vissen der zee, en over het gevogelte des hemels, en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt”.</i></p>	<p>Aangaande (c) en(d) straks meer!</p>

<p>Gen.1:29 <i>“En God zeide: Ziet, Ik heb ulieden al het ZAAD-ZAAIENDE kruid gegeven, dat op de ganse aarde is, en alle geboomte, in hetwelk, zaad-zaaiende boomvrucht is, het zij u tot SPIJZE”!</i></p>	<p>Zaad-zaaiend... VERBORGEN LEVEN! <u>Spijze</u>, waarin HET LEVEN verborgen is. Daar is maar één <u>Spijze ten Leven</u> in het Heiligdom van God! De Tafel met Toonbroden-GEDACHTE. De eeuwig-blijvende Spijze van de kinderen Gods: Voeding, waarin eeuwig leven was! (Joh. 6:27 + 48-51 + 53-58).</p>
<p>Gen.1:26b + 28b <i>“...en dat zij HEERSCHAPPIJ hebben”.</i> <i>“...en HEBT heerschappij...”.</i></p>	<p>Gods Plan met het scheppen van de mens naar Gods Beeld en Gelijkenis was hiermee geopenbaard. Dat eerste vorstelijk echtpaar was bestemd om te HEERSEN. Maar, eerst NA de ontvangen Goddelijke Zegen werden zij <u>in het bezit gesteld</u> van die heerlijkheid! Zij ontvingen dus een “gedelegeerde” macht, waardoor zij in staat waren (in de zin van: “BEKWAAM”!) om te heersen. En die heerschappij zouden zij hebben uit te oefenen over wat wij in Tabernakellicht nu kunnen en mogen aanmerken als: “ALLE VLEES”! In het Koninkrijk Gods is diezelfde zegen weggelegd voor Gods kinderen. Zonder die zegen zullen Gods kinderen onbekwaam</p>

zijn om heerschappij te hebben “over àlle vlees”! Déze **Zegen van God** in Zijn Heiligdom is de **Doop met de Heilige Geest** en de blijvende Vervulling des Geestes! Door deze Doop met Gods Geest, en de daarop nodige blijvende vervulling met de Heilige Geest, komen wij tot **een gans gekruisigd leven**! Daar is géén andere weg! De KRUISWEG voert ons naar huis. Halle-luja! Volkomen kruisiging doet ook heerschappij kennen. Ons vlees is alsdan VOLKOMEN gekruisigd: **de climax van het in en door Christus geheiligd leven**! Op grond van Hebréeën 10:20 hebben wij hier: De Voorhang-GEDACHTE in tabernakel-licht. Amen.

Naschrift:

Het is moeilijk om de behandeling van dit zo wondervol Bijbels onderwerp LOS – dat wil zeggen “afgescheiden” – te houden van dat andere Schriftuurlijk thema, dat wij reeds aankondigden;

namelijk: **“Het christelijk huwelijk en huwelijksleven in Tabernakellicht”**.³

Daar is zo ontzaglijk véél, dat in elkaar grijpt, en dat onmogelijk geheel apart kan worden behandeld. Met het oog hierop zullen wij spoedigst dit onderwerp onder de loep nemen in een volgende brochure, want één en ander werd reeds behandeld in de gecombineerde bijbelklassen van ons kerkgenootschap.

Ook moeten wij niet vergeten, dat wat hier geboden wordt, beschouwd moet worden als een zogenaamde “out-line” (= alleen de hoofdlijnen zijn aangegeven). Het is de Geest van God alleen, Die nog méér licht kan schenken en nog dieper kan leiden, alles **tot verheerlijking van de onvolprezen Naam van onze Here Jezus Christus**.

Het is de weg van [gebed](#), meditatie en aanbedding, welke wij allen zullen moeten gaan, om te kunnen ontvangen: de vòlheid van openbaring door Zijn Geest. Amen.

CJH Theys
Bijbellezing/studie uit 1959

³ Deze studie is in mijn bezit, maar nog niet gedigitaliseerd. Kopie is mogelijk: aanvraag kan via info@eindtijdbode.nl (noot AK)